

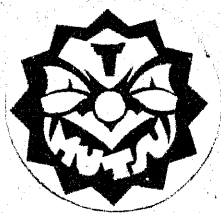
RAHYA

NÄITE

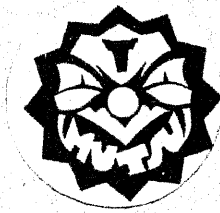
LAVA

PEDERSEN

№11 – 1934

Deklamatsioonid

= Käsiraamatud =

Ilulugemised.

- Aadama ja Eeva päevaraamat.** Raamatu lõpus ülihuvitav „Kiidulaul sabale”. . . . . Hind 30 senti.
- Eesti luulet ilulugemiseks.** J. Ploompuu valik. Sisaldab 250 lhk. hääd materjali. Hind Kr. 2.—
- Esimesed luuletused.** A. Piirikivi. Mitmesuguseid huvitavaid ja teravmõttelisi salmikesi. Hind 25 snt.
- Henge palango.** A. Adsoni Võru murrakus luuletuskogu. Paljutarvitatud deklameerimiseks. H. 50 s.
- Ilulugemised.** Kogund O. Peterson. Kogus on väärtuslikke novelle, deklamatsioone jne. Hind Kr. 2.—
- Ilulugemised I.** Toimetand Juhan Hurt. Mitmeid karakteriseerivaid palu proosas ja luules. H. 50 s.
- Inimene ja sfinks.** Joh. Barbarus. Salmid on kõikjal väga soovitatavad ettekandmiseks. Hind 50 senti.
- Ka „parem” seisus ja vaesed inimesed.** V. Hugo teosest „Pariisi Jumalaema kirik”. Hind 20 senti.
- Katastroofid.** Joh. Barbaruse hoogne luuletuskogu. Raamat on ajakohase ainevallaga. Hind 60 senti.
- Kolmnurk.** Johannes Barbaruse 80 lhk. luuletiskogu. Deklameerijad tarvitavad alatihti. Hind 70 senti.
- Kuu kiired.** G. Räppo valik nalja. Huvitavad palad, nagu: Kosmose kontsentreerumine jne. H. 20 snt.
- Lina.** Lugu linast — lõuendini. V. Bucki deklamatsioon seotud kõnes. . . . . Hind 15 senti.
- Roheline moment.** Elevust sünnitand ilukirjanduslik deklamatsioonide ühiskogu. Hind ainult 50 senti.
- Sinine puri.** M. Underi luuletiskogu. Raamat sai ilmudes kiitva arvustuse osaliseks. Ilukõites 80 snt.
- Tunde luule.** J. Alpi 90 leheküljeline luuletiskogu. Sisaldab hulk palu deklameerimiseks. Hind 35 snt.
- Vana laterna.** A. Adsoni kogu laule. A. Adsonile omase melankooliaga luuletised. Hind 50 senti.

Käsiraamatud.

- Eesti teater XIX aastasajal.** J. Kärner. Iga eestlane peab tundma eesti teatri ajalugu, rääkimata veel näitlejast-lavategelasest. Arendab üldist silmaringi teatri loomise ajajärgust. Hind Kr. 1.50.
- Ilulugemine.** Elise Kevend. Tarvilik igale teatri- tegelasele. Palju praktilisi näiteid, millede järele harjutades võib kiiresti ja täielikult õppida ära deklamatsiooni. Raamatu lõpposa on juure köidetud ka A. Saabecki „Tegeliku Eesti foneetika alged.” Tegelikke märkmeid kõneelundite ehitusest ja nende tegevusest. . . . . Hind 50 senti.
- Lühike Eesti näitemängu ajalugu.** A. S. Parmi asjalik töö. Rikkalikult illustreeritud ühes teatri- tegelaste ülesvõtete. Veerge üle saja. H. Kr. 1.—
- Lühike näitemängu õpetus.** A. Rühka toimetatud. Hädavajalik käsiraamat igaleühele, kes tegutseb näitelaval. . . . . Hind 50 senti.
- Näitelava ja prostitutsioon.** Dr. Philos. Sisuks: Teater ja kõlblusetus. Kus peituvad põhjused. Ostmine ja müümine. Uulitsateatrid ehk varjutud. Aste astmelt. . . . . Hind 30 senti.
- Näitleja-asjaarmastaja käsiraamat.** J. Metua kokkusäätud. Muretsege endile see raamat, tegutsege raamatus antud reeglite järele ja Teie näete üllatusega, et saavutate näitelava töös palju kergema vaevaga suuremaid tagajärgi, kui see oli võimalik varem. . . . . Hind Kr. 1.40.
- Näitlemiskunsti teooria.** Elise Kevend. Käesolev raamat annab tarvilikke ja laialdasi näpunäiteid algajale näitlejale. . . . . Hind 35 senti.
- Näojumestamiskunst.** Õppige ise end jumestama ja pange praktilisi juhatusi hoolega tähele. Käesolev õpperaamat annab häid tarvilikke näpunäiteid ja on tarvilik igatühele, kes on seotud kuidagi näitelavaga. . . . . Hind 60 senti.

Kõik loetletud raamatud on saadaval
T. Mutsu Teaterkirjastusärist, Tallinnas

Rahvanäitelava

PRAKTILINE VÄIKELAVADE
HÄÄLEKANDJA

NR. 11

ILMUB TARVIDUSE JÄRGI
TOIMETUS JA TALITUS: TALLINN, VENE 6. TEL. 445-94

IV
AASTAKÄIK

Sf. 8045

Teatriskäijaile maksetakse juure

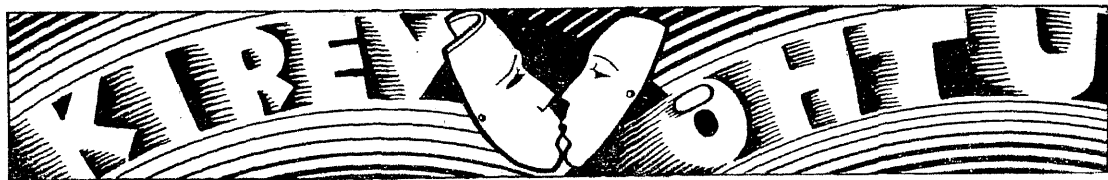
Mie teatrite möödunud aasta tegevuse kohta koostati sihtkapitali valitsuse poolt huvitav tabel, mis annab üsna tõetruu pildi meie teatrite majanduslikust seisukorrast. Tabelist näeme kui palju iga teater on läinud riigile maksma ja kuidas teater on kasutanud saadud toetusi.

Kõige suurema summa on saanud riigilt ja omavalitsustelt teater „Estonia“ 100.500 kr., järgnevad sellele: „Vanemuine“ — 56.775 kr., „Draamastuudio“ — 19.300 kr., „Töölister“ — 14.302 kr., Narva teater — 7.050 kr., „Ugala“ — 7.000 kr. ja „Endla“ — 5.350 kr. Kui saadud toetused jagada iga teatri külastaja arvule, siis näeme, et riik ja omavalitsused on juure maksnud igale teatriskäijale järgmiselt: „Estonias“ — 64 snt., „Vanemuises“ — 113 snt., „Draamastudios“ 24 snt., „Töölister“ — 35 snt.,

Narva teatris — 21 snt., „Ugala“ — 24 snt., „Endlas“ — 23 snt.

Kuna need arvud on aga võetud kõigi teatri külastajate kohta, ka operett kaasa arvatud, siis me tehtud tabelist just õiget pilti ei saa. On ju meil kategooriliselt kinnitatud, et operetti ei toetata ja see kõikjal peab tulema omadega välja. Järelikult oleks pidanud sihtkapitali valitsus statistikat tehes opereti külastajate arvu maha arvama.

Kui seda teha, siis kujuneb pilt üksikute teatrite suhtes hoopis teistsuguseks. Nii on toetusega töötavil aladel, s. o. sõnalavastuste ja opereti külastajaile riik ja omavalitsused igaühele juure maksnud järgmiselt: „Vanemuises“ — 283 snt., „Estonias“ — 104 snt., Narva teatris 43 snt., „Ugala“ — 37 snt., „Endlas“ — 28 snt., „Draamastudios“ — 24 snt. ja „Töölister“ — 35 snt.

Peatükk romaanist

Nali 1 vaatuses

Tegelased:

Krahv
 Vana krahvitar
 Noor krahvitar
 Parun
 Teener Taaniel
 Toapoiss
 Rahuingel
 Kirjanik.

Lava kujutab vanaaegset lossituba.

Kirjanik (istub esiplaanil, ees mahukas käsikiri, millesse kiiresti kirjutab. Aegajalt peatub, kriipsutab maha, siis algab uue hooga. Lõppeks tõmbab lõppu tähistava joone üle lehekülje ja heidab sullepea tindi-potti).

Nii, minu romaani seitsmestekümnes peatükk on valmis. (Lehitseb käsikirjas.) Jaa, iga lause on laitmatu, iga sõna on nagu pärl roosikrantsis. Meistertöö! Aga on siiski parem, kui ma ta veel kord läbi loen enne, kui saadan ta trükikotta ladumisele. (Lehitseb tagasi ja alustab lugemist. Ta on oma tööst ilmselt vaimustatud, loeb kiindunult ja endassesüvenenult, kohati tugeva draamatilise tõusuga, kohati lüüriliste varjunditega.)

Loodus oli vajunud unerütpe, valitses surmavaikus... Jõudis õhtu... Näis, kui oleks kogu ilmalaotus tulemeres. Loojuv päike paiskas kõikjale purpurpunast õhetust. (Laval kirjaniku taga, punane rambi-valgus.) Läbi vana lossi kirjade aknaklaaside voolasid tuppä päikeselodangu mänglevad, virvendavad taevakarva sinised kiired. (Sinine rambi-valgus.) Need helendasid ja leegitsesid nagu määratu hulk toredamaid safiire. Ja päikese kiired langesid pehmelt vaibale, kirjutuslauale ja suurtele tugitoolidele. (Aknast lastakse valgeid kiiri esiti vaiba, siis laua ja lõppeks tugitoolide peale.) Ja need kiired peatusid viimaks, uuest kogunedes, lossi endise omaniku kaugesi-vanema portreel. Üksteisest läbipõimunult mänglesid nad seal nagu selge värvirikka sümfoonia helid. (Valgus langeb esivanema pildile, see kujutab ahvi bannaani söömisel.) Ja ümberringi ikka sama vaikus... Siis kajavad kaugelt nõrgad kartlikud kellalöögid... (Kella helin.) Aga ümberringi, ümberringi ikka sama sügav vaikus, lõpmatu vaikus... imeilusa sügisõhtu vaikus...

Äkki kistakse uks lahti ja sisse tormab krahv. Ta on erutatud, nägu punane, juuksed sasis. (Krahv tuleb ruttu kesk-

uksest, tal on punased juuksed, suur habe. — Selle osa mängija, samuti ka teiste osade mängijad peavad olema tõsiselt ja innuga asja juures ning andma mängu ning liigutustega edasi kõike seda, mida kirjanik loeb.) Ruttavate, närvlikkude sammudega käib ta toas edasi-tagasi, seisatub siis äkki nagu lõõdult kirjutuslaua ees. Samal silmapilgul astub tuppa teener Taaniel, kes terve oma eluaja krahvi teenistuses olnud ning üleni halliks läinud. Ta annab krahvile edasi kirja, mis just praegu postiga toodud. (Keskuksest ilmub **Taaniel**, nagu ja riided hallid, samuti juuksed. Ta kannab turjal suurt aiaposti, mille külge nõõpnõelaga kinnitatud kiri.) Krahv rebib kirjalt ümbriku, loeb metsikus ärevuses, laseb kirja langeda ja kiristab hambaid. (Krahv loeb kirja, heidab selle siis põrandale, võtab laualt kunsthambad ja kiristab neid vastastikku.) Taaniel märkab krahvi erutatud olekut ja lahkub aeglaselt, tema pealt silmi mitte pöörates. (Teener väljub postiga, silmitsedes krahvi üle õla.) Krahv seisab tardunult nagu raidkuju, kummardub siis ja toob laua salajasest laekast esile musta puukastikese. Kaua vahib ta kastikest, paisatab kui tahaks ta seda ära neelda. (Krahv kujutab kõike seda, maigutab suud ja teeb neelamisliigutusi.) Viimaks tõstab ta värisevate kätega kastikese kõrgemale ja avab kaane. Ja mis ta leiab?... Ta näeb, et tundmatu kirjasaatja teda täiesti õieti on hoiatanud, et talle on kõneldud puhast tõtt. (Vangutab metsikult peaga.) Kastikeses peitusid tõesti parun Rotenmarderi kirjad, mis paljastasid noore krahvi-

tari truudusetuse. Need kirjad rääkisid krahvile sellest truudusemurdmisest... Nad karjusid sellest... (Krahv hoiab kõrvu kinni.) Ta astub sammu edasi... (Astub sammu tahapoole.) Langeb siis tugitoolile, lööb käed kokku ja murrab meeletest vallutatuna sõrmi. (Kujutab kõike seda.) Siis jääb istuma liikumatult ja kaatab aegamisi kätega näo... Terve tunni istub ta säärases poosis... (Krahv lükkab kella tund aega ette.)

Väikselt avanes üks... (Kriiksub teravalt hingedel.) Majesteetlikult ja auväärsest hõljus sisse vana krahvitar Beate, krahvi ema. (Hall krahvitar tuleb hõljudes sisse, kohe tema ilmumisel muutub lava valgeks.) Krahvi sellisena nähes, mõistab ta sedamaid, et on juhtunud midagi hirmsat. Poja kurbus masendab teda, muretsedes ja pead vangutades astub ta aeglaselt tugitooli juurde. (Vangutab pead ja vaevalt liikudes jõuab krahvini.) Krahvi käed langesid silmade eest, kuid ta ei muutnud oma tardunud olekut. Ta pilk rändas kauguses. (Kujutab seda.) Äkki hakkasid ta silmad ümber eksima, kuid samas kadus ta vaade jälle kuhugi kaugusesse... (Krahv kujutab seda kõike silmadega.) Ta ei märganud nähtavasti isegi krahvitari sealolekut.

Peaaegu pool tundi seisis krahvitar poja kõrval. (Lükkab kellaosuti pool tundi edasi.) Ta hingas sügavasti, rind tõusis ja vajus. (Liigutab rinda nagu lõõtsa.) Viimaks tuli krahv teadvusele. Metsikult nagu ussist nõelatud, kargas ta toolilt üles. Ehmunult taganes ema veidi eemale... (Kujutavad seda kõike.) Krahvi käed tõusid nagu palveks. (Paneb käed risti.) Ta

tahtis siinsamas emale oma hinge avada, oma südant... (Hakkab lahtipäästma vestinööpe.) Aga ta mõtles kohe järele (pane nee nõõbid kinni) ning astus ruttu kastikese juurde ja võttis sealt välja kirjad, naise truudusetuse valjud tunnistajad... (Läheb kiiresti kasti juurde ja võtab sealt paki kirju, mis sinise lindiga kokku köidetud.) Krahvitar on esmalt keeletu ega saa poja seisukorra kurbmängust täiesti aru. Krahv näeb seda ja tahab temale kõike selgitada, tahab lahti päästa seda sõlme, mis nüüd on nii sasis, kuid see ei õnnestu ja ta kaotab lõnga... (Krahv tahab vallandada lindi sõlme, kirjad lendavad laiali, siis laseb ta lindi kukkuda.) Erutuse tõttu ei saa ta kõnelda, peaaegu hingetult astus ta akna alla ja avas selle. (Kujutab seda.) Äkiline tuulehoog paiskas sisse peotäie koltunud lehti... (Aknast heidetakse ruumi peotäis vanu, koltunud ajalehti.) Krahv hingab ahnelt värsket õhku... (Nagu püüaks suuga.) Aegamisi vihalained ta hinges mahenevad, ta rahustub... Nii möödub terve tund. (Krahvitar lükkab kella tund aega edasi.) Märkamatult möödub veel pool tundi. (Lükkab kella veel pool tundi edasi.) Krahv vangub... (Kõigub ühelt küljelt teisele.) Määratu ensevalitsemisega võtab ta end nähtavasti kätte (haarab enda rinnust kinni) ja küsib emalt, mida ta avastatud kirjade kohta arvab... Krahvitar on mõttes... Ta laseb pea vajuda rinnale ja otsustab, nii või teisiti, poja eest nende kirjade sisu varjata seni, kuni ta ise neid kõiki pole veel läbi lugenud. (Istub laialipillatud kirjadele ja katab need

oma kleidiga.) Ta ütleb pojale, et kuigi esimesel pilgul need kirjad võivad heita krahvitarile halba varju, siiski ütlevat temale mingi salajane sisemine hääl, et see õige pole, et noor krahvitar on ilmsüütu.

Ta astus poja juurde ja silistas õrnalt ta korratuid juuksesalku. Krahvitari emalikud käed valasid vaigistavat palsami krahvi valutavatesse haavadesse. (Krahvitar võtab lauvalt väikese palsami-pudeli ja tilgutab sealt krahvi vanadesse haavarmidesse, esiti käele, siis põsele.) Ja krahv hakkab kuulama seda sise-mist häält, millest ema äsja rääkis... (Võtab taskust kuulamistoru, asetab selle krahvitari kõhule ja kuulatab kõrva toru ligi hoides.) Ta rahustub veelgi enam, kuigi on alles kahevahel, kas heita ära rüvetatud abielu-köidikud, või mitte... (Võtab seinalt köisohjad, tahab heita need nurka, kuid nähtavasti kõhkleb.) Vana krahvitar on veendunud minia süütuses ja otsustab teda igast võimalikust kahtlusest puhtaks pesta. (Näitab publikule seebitükke ja pesuharja.) Krahv härdub, ta töötab naisele truudusemurdmist isiklikult mitte kätte maksta, vaid jääda esialgu äraootavale seisukohale. (Riputab ohjad tagasi seinale, seisatub ootavas poosis.)

Uksele ilmus **Taanieli** kuivetu kogu. Ta teatas, et õhtusöök on laual. Krahv paneb oma huultele vaikimise-pitsati, sama teeb ka krahvitar... (Mõlemad võtavad kirjutuslaualt oblaadi, sulgevad sellega suu ja väljuvad.) Vahepeal oli ilm vähehaaval pimenenud. Ainult kuu kollakas kooljavalgus langes tuppa, kuldsest õhetades aknal. (Läbi akna on näha kuu.)

(Järgneb.)

Elmo Ellor

Diogenes koeratongis

Riilanali tahes pildis

Tegelased

Maret — lest perenaine.
 Elise — üliõpilasest tütar.
 Riiks — Elise linnapoisist peigmees.
 Toomas Kereskop — sulane.
 Saara — tüdruk.
 Wiu — karjaplika.
 Priistaw.
 Wanaeit ja teisi oksjonilisi.

Aeg: Nii oli eile, on täna ja homme.

Tempo: Kiire.

Laad: Mitte jant, vaid pisut wirilalt nähtud tõsielupilt.

Sisu

„Diogenes koeratongis“ on tüübiline riilanali, kus ühel pool lihtsameelses maainimesed, teiselpool moodsa aja noored, kes jäävad oma „elu-majapidamisega“ kuidagi wiperustesse ja armastusasjadega jänni. Lõpuks aga rabelewad kõigest sellest õnnelikult wälja, sest elul on alati waruks ka kõige kehweemas olukorras oma hea nõu. Näidend on tegewusrohke, huumoririkullane ja sobib kõigile seltskonnaliikidele suurepärase naerupommina. Lawa on lihtne, kuid annab siiski hulga wõimalusi dekoratsioonile ja näitejuhile „oma wõimete“ näitamiseks. Eriti sobiw on näidend perekondlikudel õhtutel ja segaestawaga pidudeks.

Wäljawõte teisest pildist

Järgmise päewa kespaiku. Lawariide kerlikes on Toomas waadis, pea wäljas. Riiks istub waadis, suitsetab.

Riiks. Teie arwate siis, härra Kereskop, et waadis tulewad need kõige õndsamad tundmused ja kõige mõnusam rahulolu eluga.

Toomas. Mis te ilmaasjata siitsite siin, wõite minna.

Riiks. Mul pole reisiraha, kulla inimene.

Toomas. Ah, ma pean teile selle eest maksma, et kongilt maha roniks? Dige laada-lell!

Riiks. Kui te minust nii wäga wabaneda tahate, peate wiist küll. . . Näete, rahal on ka oma wäike wõim sesinatšes maailmas.

Toomas. Siitige siis juba katusel.

Riiks. Härra Kereskop, kas te olete midagi Diogenest kuulnud?

Toomas. Pole mul hädagi kõiki kelme tunda.

Riiks. Loo olewat ka olnud teie sarnane mees, armastanud kangesti olla waadis. Wahe seisus selles, et Diogenes oli mõttetark, teie aga olete talusulane.

Toomas. Ütlejin ju, et kelm!

Riiks. Kelm ja kelm, teil nagu polegi teisi mõis- teid. Ma mõtlen, teie olete ka teatawal määral kelm. Priistaw müüb lauda juures talu karja ja sulane wedeleb koeratongis. Minge ometi perenaijele appi nutma.

Toomas. Mis jaoks teid siis siia toodi? Te olewat ju päästerõngas?

Riks. Do, mina olen siin, et preilil käepärast olla, kui süda kipiškema hakkab. Ei olewat ju hea, kui inimene üksi on.

Toomas (mõtleb hette). Ei tea, mis sel „Tigunesel“, wõi kellest te rääkisite, seal waadis ka oli?

Riks. Tühjus, kui Diogeneest polnud.

Toomas. Ma arwain ju — oli nälgawares.

Riks. Mis kullamägi siis teil waadis on?

Toomas (wihajeti). Ega seda teile ninaotsa kirjutama küll ei lähe!

Riks (peksab kontšadega wastu waati). Kumiseb kui tühi pada. Pole teist ka ifta õiget meest, Kereskop. No, kõnelge ometi!

Toomas. Roni aga maha ja wänta mujale!

Riks. Ei-noh, teil on suur sugulus Diogenešega. Too jaks ei sallinud, kui keegi tuli waadi ette ja warjas päikese, teie ei kannata, kui keegi ronib waadile. Aga teate, siin on mõnus, kuramuse mõnus istuda. Härra Kereskop, kas te mõnikord oma lese perenaise juures ehal ka olete käinud?

Toomas. Türklane!

Riks (ronib waadilt maha). Siin majas pole enam kellegagi wõimalik mõistlikku juttu ajada. (Seisatab elu maja uste ees.)

(Lautade juurest kostub inimeste hära. Priistawi monotoonset lugemist: „Esimest korda, teist korda jne.)

Saara (tuleb, nuutsub põlle).

Riks (läheb wastu). Miks te nutate, ega ometi teid oksjonil maha müüda?

Saara. Ära müüjid meie. . . ühe sarwega Lehiku. Perenaine nutab nagu hull. (Kuiwatab silmi.)

Riks. Perenaisel on iseasi, seda nõuab tema osa oma talu draamas. Teenijatüdrukul pole sellega pistmist.

Saara. Oled nii kangesti harjund, kõik nagu oma. Mine wõi peast segamini!

Riks. Jumala pärast, preili! (Katsub otsaesist.) Kuum kui tuli. Siin see Kereskop on juba kongi roninud —

Saara. Tema on sündimisest saadik pišut lollakas.

Toomas (pahajeti). Ah, sina olid siis sündides tark nagu aabits?!

Riks. Elise preilil on ka teotud krambid. Ei last- nud jõjel ehale.

Toomas. Uks lufus? Eh-hee!

Riks. Kuidas lufus? Uks oli lahti.

Saara (wallaialt naerdes). Uks lahti, ja pois ei saanud ehale?

Riks. Nojah, ei lasje woodi lähedale, torgib aga nõelaga. Ja ma ometi unistajin linnas, küll wõiks tore olla maal; lõhnawad heinad, suweöö suminad, ju kõrwal hingawa tütarlapse magusad juminad. . .

Toomas. Aga näe, polnud need suminad ega juminad ühtegi nii warnast wõtta.

Riks. Teil neid waat kuhjaga täis! (Sõrmitses Saara põste.) Kas juba priistawil niipalju puhast hakkab koguma, et mulle ärasõidu raha saaks?

Saara. Kuft ma seda tean. (Toomale.) Häbene maailma, roni koeratongist wälja.

Toomas. La' inimesel rahus olla!

Riks. Õige, härra Kereskop — Diogenešed ei lasje end segada.

Saara. Moorehärra, mis te arwate, mis meie maja rahwast nüüd saab? Kas wiite meid kõiki linna?

Riks (kõrwale). Wagad soowid! (Saarale.) Hm, seda tuleb kaeda.

Toomas. Teie ei kawatse talu osta?

Riks. Palju's ma neid ostan, on teisi juba pool maataarti täis.

Toomas. Ah, et ei osta. Waat' see asi paneb jälle mõtlema.

Riks. Diogenešed peawad ifta mõtlema.

Wiiu (tuleb, paljajalu, kana süles). Di, onu Toomas on Sefi kongis. Kas ja parme kardad?

Toomas. Parme neh! Kahejalgseid parme!

Riks. Näeb, kulla laps, kuidas onu Toomase loodusteadus lontab. Kes oleks warem kuulnud midagi kahejalgseist parmest?

Saara. Sul on täna rõõmus päew, Wiiu?

Wiiu. Saadaks Laewaija igapäew oksjoni — kari laudas seisatski.

Saara. Pöörane tüdruk!

Riks. Kuidas nii? Wiiu näib siin ainus terve mõistusega inimene olewat. Tema, kui karijase fondile meeldib ifka, kui kari laudas seisab.

Saara. Nüüd tehakse talu lagedaks, kuhu me siis läheme?

Wiiu. Roju — ema juurde!

Saara. Talweks peab, ometi midagi teenima — Mis ja seda kana tasjid?

Laura praegu nõrk

Kolmewaatuslik nali. Mineil Paul Pinna

Tegelased

Peeter Main'e, apteeker.
Laine, ta naine.
Jüri Mürk, alewi arst.
Mari, ta naine.
Eha, nende tütar.
Oto Rei, advokaat.
Linde, prowiisor.
Lilli Wästriik, preili telefonijaamast
Kristiine, Maise majateenija.

Meg: olewik.
Noht: wäikelinn.
Lawa: tuba.

Sisu

Apteeker Peeter Main'e mureseb omale kooli-
sõbra nõuandel naise Laine 3000 krooni eest,
mida see tädilt päris, Laura-kaewanduse aktiivid
muidugi naise teadmata. Kuna aktiivate tõus ja
langus wiib Peetri ärewusesse, äratas Peetri
ülalpidamine küllasõitnud ämma silmis kahvlust.
Lõpuks kui Peeter päälinna sõidab, laguneb
kahtlus ta teistele osalistele ja Peeter satub õige
traagilisse „abielurikkaja“ seisukorda. Main'e
nõuab juba lahutust. Wiimaks aga lahendub asi
siiski Peetri kasuks, mille järeldusel sünnib veel
kõhe paari armastajate õnnelik paarimine.

Näidendi tegewus areneb väga huwitawalt,
on wõetud igapäewasest elust ja ei lasse oma
naljakate kimbatusete ja olufordade pöörasusega
publiku naerunärwe heftetski puhata.

Wäljawõte kolmandast waatusest

Järgmine hommit.

Peeter (magab sohwal).

Mari ja **Laine** (tulewad wajakult, wäljamine-
tuts rietatub).

Mari (hüüab Kristiinele). Kristiine, laste
meie kohwrid wõörastemaja „Astoriasse“ wiia!

Laine. Kas me siis ikka lähme, ema?

Mari. Ja, mu laps. Me kolime wõöraste-
majja. Mitte ühte tundigi ei ole me enam selle
autu inimesega ühe katuse all.

Laine. Kuhu ta küll sõjeks läks. Mul on
hirm ta pärast.

Mari. Niisuguse inimese pärast tunned sa
weel hirmu?

Laine. Kui ta enesele wiimati weel midagi
tegi. Ja sääl apteegis on igasuguseid mürke.

Mari. Rahustu, ei niisugune patuoinas
oma elu ei wõta. Teie misuguses urtas ta ei-
lagi sõse jälle laikus.

Laine. Peeter joob ainult limonaadi.

Mari. Sinu silma all, muidugi! Kuid
teiste naistega — sumpust! Eila õhtu, lõhnas
selle järele, kui pöörane! Külap ta praegugi
kustil laua all, wiinaklaas käes oma päätaid
wälja magab.

Peeter (liigutab, nohiseb).

Laine (teba tähele pannes). Ema!

Mari. Mis on?

Laine. Sääl ta ongi! Waata, kui raskelt
ta hingab!

Mari. Pohmeluse tagajärjed!

Laine. Ta näeb wist midagi unes, suu
liigub.

Peeter (pomisib). Lau. . . Lau. . . (Sige
selgelt.) Laura. . .

Mari. Kas sa kuuled! Sige unes näeb
ta seda naist! Tule, lähme! Eha, oleb sa juba
walmis?

Eha (tuleb wafakult). Ja, mammi! Aga miks me siis nii wara hommikul ära lähme?

Mari. Ära päri, sina ei saa sellest aru.

Eha. Aga isa jääb siia.

Mari. Isa võib teha, mis tahab.

Eha. Ohoo! Mis ajast saadid?

Mari. Jäta oma ninatarkus. Lähme!
(Wõtab Laine käest ja hakkab minema tessele.)

Laine (wastutahtmist minnes). Peeter!

Peeter (uniselt). Eh? (Pääd tõstes.) Tere hommikust! Kas lähete jalutama? (Paus.) Kas olete juba kohwi joond? (Paus.) Mina ei ole veel joond. (Naerdes.) Teate, misjuguft pööraft und ma nägin!? (Keegi ei wasta.) Ma wiist näen praegugi und. (Sõõrub filmi, siis wehhib naiste poole tätega.) Kõks, kõks! Kaduge ära! (Waatab taela sirutades.) Ei kadund! Seisawad jään nii selgelt, et . . . nagu oleksid elus! Miks sul nii kurb nägu on, Lainekeene? Miks sa ei wasta, Lainekeene? (Kammatamatult.) Noh, mis teil siis ometi on?

Mari (ta juurde astudes, terawalt). Kui te midagi teada soowite, härra apteeker, siis pöörake minu adwokaadi härra Rei poole. (Uhtelt ära.)

Peeter. Miks ämmamamma mu pääle nii wiwane on, Lainekeene?

Laine (samuti). Kui te midagi teada soowite, härra apteeker, siis pöörake minu adwokaadi härra Rei poole. (Ära.)

Peeter. Mis neil ometi wiga on, Ehaene?

Eha (naljatades). Kui te midagi teada soowite, härra apteeker, siis pöörake minu adwokaadi, härra Rei poole. (Ära.)

Peeter (aruamatult). Mida nad kõik sellest Preiist tahawad? Wõi kuidas selle mehe nimi oli. No, on see küll pöörane unenägu. Ma magan parem edasi. (Pöörab teise külje.)

Mürk (testelt, patsutab Peetrit). Waene pois, parem, kui sa ei ärkafski.

Peeter (tõuseb istuli). Tere hommikust, äiapapa!

Mürk (tõutab ta tagasi pitäli, naerdes). Maga aga edasi, see on kõige parem mis sa teha wõid. (Hakkab minema.)

Peeter. Kuhu sa jooksed, äiapapa?

Mürk (äbuisalt). Miisjuguise elumehega ei taha ma midagi tegemist teha!

Peeter. Mis see tähendab?

Mürk. Kui sa midagi teada soowid, siis pööra härra adwokaat Rei poole. (Tessele ära.)

Peeter. Müüd hakkab see jama mulle juba närwidele käima! Adwokaat Rei ees ja taga! (Karjub.) Kristiine! Kristiine!

Kristiine (testelt). Isand jumal, mis te karjute!

Peeter (annab talle jala). Kõrista mind jalaalt.

Kristiine. Miks siis?

Peeter. Tahän üles ärgata.

Kristiine (tõdistab).

Peeter. Mitte ei tunnegi! Ah soo. Näe, saapad ju jalas. Siis näpista säremarja!

Kristiine (näpistab).

Peeter. Mi! Soo. Müüd olen siis korralikult üles ärgand. Tere hommikust, Kristiine.

Kristiine (mossitawalt). Hommikust, härra apteeker.

Peeter. Noh, mis sinul siis jälle wiga?

Kristiine. Pean teile teenistuse ülesüttelema, apteekrihärä.

Peeter. Misparast?

Kristiine. Selle maja pääl lasub petetud naise needmine, nagu wilmis. Ma näen seinu wankuwat, ja pikne tuleb taewast ja purustab kõik, mis lendab ja roomab. . .

Peeter (hüppab diivanile). Mis? Kus roomab?

Kristiine. Pögenege, apteekrihärä, pögenege! Jätke maha see neetud paik ja tulge minuga paradüüsi!

Peeter (hirmunult). Tee et sa siit minema saad! Kasi wälja!

Kristiine (jookseb tessele ära).

Peeter (pääst kinni hoibes). Ma lähen hulks. Terwes majas pole enam ühtegi mõistlikku inimest! Ja need hirmsad unenäod! Lінде!

Lінде (tuleb apteegist, wihaselt). Ma pole te Lінде!

Peeter (lähneb rahustawalt talle wastu). Äрге olge ometi nii wiwane!

Lінде. Äрге tulge ligi! Muidu saate mind tunda, nagu eila õhtul!

Peeter (enejele). Tähendab see polnudki unenägu. (Rindlussega.) No, kuulge, mis te ometi endale lubate?

Linde. Urge mägige ümsüütust! Teie, teie. . . Mis teie minu pruudile tegite?

Peeter. Teie pruudile? Kes on teie pruut?

Linde. Preili Lilli Wästrif! Kas saate nüüd aru?

Peeter. Ah soo. See rumal ani. . .

Linde (wihajelt). Mis?? Mu härra. Silmapilk wõtate selle sõna tagasi! (Nusitab näidates.) Silmapilk!

Peeter (on pugend mööbli warju). Ja, ja, ja ma wotan kõit tagasi. (Enesete). Nüisugune pöö-rane! (Tuleb jälle lespörandale.) Noh, kas lepime nüüd ära?

Linde (üleolewalt). Leppida? Teiega?

Peeter. Mis ma siis teile weel olen teind?

Linde. Mis tegite eile päälinnas? Kas Laura oli juba praawind wõi?

Peeter (rõõmsalt). Jah, tänu jumalale! Teie ei usu, kui suures hirmus ma olin. (Mõttes.) Aga kust teie seda teate? Kas wast äiapapa?

Linde. Teie ämmamamma awas mu filmad.

Peeter. Kurat wõtaks! Tema teadis?

Linde. Kõit!

Peeter. Ja minu naine?

Linde. Ei ole see enam teie naine! Teie wilets kelm!

Peeter. Jumala pärast, õelge mulle Lіндеefe?

Linde. Mu pole teile enam midagi öelda. (Ukse juurde minnes.) Kui te midagi teada tahate saada, siis pöörake härra adwokaat Rei poole. (Apteeki ära.)

Peeter. Kui nüüd keegi weel selle adwo-kaat Reiga tuleb, siis käänan ta laela kahekorral!

Aristiine (kestelt, annab nimetaardi). Härra adwokaat Rei soowib teiega kõnelda. (Ära.)

Peeter. Mis? Õelge talle, et käigu kus kurat! Mind ei ole kodus. (Süppab diivanile, istub jalab risti, näoga seinu poole.)

Rei (tuleb kestelt). On mul au härra apteeker Mainega?

Peeter (pöörumata). Mind pole kodus.

Rei (istub). Siis ootan seni kui te koju tulete.

Peeter. Teil näib palju aega olewat.

Rei. Noh, kui teie liig kauaks wälja ei jää, ühe tunni wõin ma ohwerdada. (Wõtab aja-lehe, hakkab lugema.)

Peeter. Häbemata olemus! (Maha hüpates.) Jõudsin praegu koju tagasi? Mida soowite?

Rei (istub). Tulen teie poole ameti asjus.

Peeter. Wäga rõõmustaw. Wõtte istet.

Rei (istub). Tänan. Mul on ülesandeks kõige kiiremas korras nõutada teie abielu lahutust.

Peeter. Mis te ütlete?

Rei. Ma usun, et teie omalt poolt min-
git¹ takistust tegema ei hakka. . .

Peeter. Kääfige aga päälegi!

Rei. Ja pääle lahutust abiellun mina teie endise naisega!

Peeter (naerma pahwatades). See on suu-repärane nali! Hihihhi! Seda jutustan ka oma naisele! Laine! Lainefene!

Rei. Ei taju waewa. Teie abikaasa lahkus juba siit majast.

Peeter (tohtudes). Mis??

Peeter. Teie ämmamamma nõuab rutu-
list abielulahutust.

Peeter. Minu ämmamamma? No seda asja peab kõssilek wõtma. Sellest ämmast wõib kõike uskuda.

Rei. See kiirendaks asjakäitu, kui teie kõit ise ülestunnistaksite.

Peeter. Mida siis?

Rei. Mida tegite päälinnas? On Laura uba kosund?

Peeter (wihaga). Mis see teile korda läheb? Ma wõin teha, mida tahan.

Rei. Noh, lubage. . . Mul on tõendus. . .

Peeter. Ma ei luba enam midagi. Minu jproviisor on mind juba poolsumnuks peksnud. Minuga käiakse ümber, kui naršuga ja nüüd tulete teie oma lahutusjutuga. Kõiges on süüdi ainult see ämm. Minu naine armastab mind selleks liiga palju, et. . .

Rei. Teie eksite oma naise tunnetes.

Peeter (armutades). Soo? On teil selleks ka tõendus?

Rei. Seda küll.

Peeter (osatahes). Seda küll. Seda küll. (Tõuswa wihaga.) Teie, teie! Kes te õieti olete?

Rei. Teie abikaasa tulewane mees.

Peeter (pöörases wihas). Ja teie armate, et ma seda sündida lasen! Waadake ette! Ma olen

muidu waitne kui lammas aga, kui mind ärritatakse, muutun ma lõwiks! Kas mõistate!? Teiega ei räägi ma üldse enam. (Hüüdes.) Kristiine! Kus on minu naine?

Rei. Teie ei ole siis nõus lahutusega?

Peeter. Heenekestki mõista mitte! Kristiine!

Kristiine (testelt).

Peeter. Kas teate kuhju minu ämmamamma minu naisega läks?

Kristiine. Astoriasse.

Peeter. Wõõrastemajja?!

Kristiine. Ta ei tule enam kunagi siia tagasi, apteekrihärä, seda võite uskuda.

Peeter. Pidage suu. Kasige kinno!

Kristiine (ära).

Peeter (Meile). Teie jääte siia! Ma jooksen wõõrastemajja oma naise juure.

Rei. Teie abikaasa ei võta teid vastu!

Peeter. Seda tahan ma näha! Minu naine on minu naine ja jääb minu naiseks! Mõistate! (Saarab ruttu Rei kübara, läheb).

Rei. See on minu kübar!

Peeter (utse pääd). Mulle üks kama kōit. (Paneb kübara pähe, mis talle liig suur on.)

Rei (istub, süütab paberossi põlema).

(Wäike paus).

Laine (tuleb, wälja rääkides). Ah, ta läks wälja? Rahju küll! (Tuleb testelt uksest, paneb käetõti diivanile, näeb Reid.)

Rei (tõuseb püsti, kummardub).

(Paus).

Laine. Dotate siin kedagi?

Rei. Ja, härra apteeker Mainet. (Tahab ta juurde minna.)

Laine. Palun, ärge laske end eksitada. (Läheb afna juurest kirjutuslaua juure, tõmbab laeta lahsti, otseb midagi.)

Rei (enejale). See teeb, nagu oleks oma kodus. (Paus.) Urwatawasti ka üks „neist“. Waatleb ta käekotti, näeb „L“ tähte.) Illi ta ei ole, seda juba tunnen. Wast ehk Laura? — (Läheb kōtiga Laine juurde.) Kena kōtt, hää nahk! Wast ehk kingitus härra apteekrilt?

Laine (tülmal). Ja muidugi.

Rei. Ja see „L“ jobib toredasti tumedale nahale! See tähendab wiist Illi, wõi Leida wõi (rõhuga) Laura?

Laine. Ei, see tähendab: Laine. (Tõmbab kōti ja läheb wafatule ära.)

Rei. Laine! Mhaa! See on juba kolmas (Wõtab taskuraamatu ja märgib sinna midagi.)

Mürk (tuleb testelt). Hommikust, härra Rei. Nii wara juba wäljas?

Rei. Ja, ma töötan juba kōwasti Mainede asjus.

Mürk (naerdes). Teil ei ole wiist muud midagi teha?

Rei. Rahjuks ei. See on mu esimene suurprofess.

Mürk. Noh, siis waadake aga, et sisse ei kuku! Kus on mu wäimees?

Rei. Ta tuleb kohe. Ta palus mind siin oodata.

Mürk. Rääkisite juba temaga?

Rei. Ja.

Mürk. Mis ta ütles?

Rei. Ta lükkab kōit ettepanekud tagasi. Salgab maha.

Mürk. Seda ma usun.

Rei. Seepärast ei jää mul muud üle, kui teba n. ö. lennu päält tabada.

Mürk. Tore mõte!

Rei. Sellel mehel on terwe haarem! Raks olid mul juba käes. Täna sain kolmanda.

Mürk. Mis selle nimi on?

Rei. Laine.

Mürk. Mis te ütlete. No kuidas te selle üles leidsite?

Rei. See oli nii. Mina istun siin. Äkki tuleb keegi naine sisse, käib toas ringi nagu oma kodus.

Mürk. Milline ta wälja nägi?

Rei. Ei midagi erilist. Harilik wäikekõdantlik tüüp, nagu niisugused ikka on, soowite wast teba näha?

Mürk. Peitjate ta siis kuhugi?

Rei (näitab uksele). Sää! ta on. Waadake läbi wõtme augu!

Mürk (waatab).

Rei. Näete?

Mürk. Täiesti.

Rei. Noh?

Mürk. Minule ta meeldib. Näib üsna häält perefonnast.

Rei. Mitte sinnapoolegi. Minu juriidiline pilk ei peta mind kunagi.

Mürk. So, so. Noh, ma ei taha teid teie tegewuses segada. Nägemiseni! (Restele ära.)

Rei. Naiajaks mees, see minu tulewane äiapapa.

Peeter (tuleb tormates testelt, müstiga). Ei saand oma naisega kokku!

Rei. Seda ma ütlesin teile kohe.

Peeter. Teie olge wait! Võtke oma kübar! (Mistab kübara Reile jalge ette.)

Rei. Lubage, see on kallis kübar.

Peeter. Ma ei julgetks jellega kuhugi minna. Ja minu naist te omale ei saa, nii tõesti, kui mu nimi on Peeter Maine.

Laine (ulsel). Peeter!

Peeter (imestanult). Laine!

Laine. Sa imestad, et olen siin?

Peeter. Muidugi.

Laine. Ma tahaksin sinuga nelja silma all rääkida.

Rei (naeratab kawalalt, jääb edasi seisma).

Peeter. Noh, teie kuulsite ju mis see daam ütles! Ta soovib minuga nelja silma all rääkida.

Rei. Balun. Muidugi ma lahkun. Rääkige aga wabalt. (Restele ära.)

Laine. Mis inimene see on?

Peeter (trooniliselt). Seda tead ja küll ise paremine! Aga sellest ei tule midagi wälja, kas kuuled. Ennem mürgitan ma selle mehe ära!

Laine. Kui ja weel jarnasel toonil edasi räägid, lähen ma ära ja sa ei näe mind kunagi. Ma tulin selleks siia, et sinuga rahulikult rääkida. Mamma ei teagi, et ma siia tulin. Loodan, et Eha mind ära ei anna.

Peeter. Ei. Ta lastis mind weerand tund ukse taga kloopida, ilma, et häält oleks teind.

Laine. Sa käisid wõrastemajas?

Peeter. Ja ma tahsin sinuga rääkida.

Laine. Ole hääl, räägi!

Peeter. Tee sina algust.

Laine. Nii siis. Mamma soovib, et ma end lahutada lasaksin.

Peeter. Mits? Mispärast?

Laine. Sest, et sa oled mind petnud!

Peeter. Mina sind. . .

Laine. Ära salga. Sinu äraolekul tulid kõik sinu teod päewawalgele.

Peeter. Noh ja. . . Jellepärast pole tarwis kohe lahutada lasta.

Laine. See on siis tõsi. . .

Peeter. Ja. Pagan wõtaks, ja. Ma olen ometi mees ja wõin seda teha, kui see mulle meeldib. Seda teewad tänapäewal kõik mehed. Siin pehas pole neil aimu, mis suurilmas tehakse.

Laine (õnnetult). Aga Peeter, kuidas wõisid sa ometi seda. Kõik mängu pääle panna, kõik mis. . .

Peeter. Kõik mängu pääle panna? Minult kümme tükki oli mul.

Laine (tarjatab). Peeter!

Peeter. See pole midagi! Minu sõbral Ahuenal on neid 25. Ja tema naisel pole midagi selle wastu!

Laine (endijett). Peeter!

Peeter. Ja tema pojalt, wäikesel Alfilt, on ta juba tats. . .

Laine. Peeter! Ma ei tunne sind enam ära! (Langeb nuttes toolile.) Issand, kuidas ma olen sinus pettund!

Peeter (langeb ta ette põlwile). Lainekeene, ära nuta, ma ei tee seda enam! Ma jätan järele. Niiuguste asjade jaoks pole ma kohane. Kümme tükki on minu jaoks palju. Selleks peawad olema terajest närwid. Minu närwid ei pea sellele wastu. Sa ei tea mis ma kõik wiimaseil päewil üle elasin! Mitmel ööl ei saand ma filmagi kinni nende näruste aktsiate pärast!

Laine (talle otse wahtides). Aktsiad! Sul on aktsiad!

Peeter (tõustes). Nojah, seda ma siin ju fogu aeg räägin! Kümme Laura aktsiat. Kuid ma müün nad maha. Ela nende pärast nagu surmahirmus. Kord tõusewad, kord langewad.

Laine (hakkab naerma, nagu pääsedes rasteist loormaast).

Peeter. Jah, mis sul wiga naerda! Aga oleks ja kord minu nahas. . .

Laine (naerab edasi).

Peeter. Ja kõite seda tegin sinu pärast! Tahsin sind sünnipäewal üllatada! Siin — need on sulle! (Mistab tõrwarõngad laetast.)

Laine. Kui ilusad! (Talle otja waadates.)
 Waene Peeter!

Peeter. Kanna neid minu mälestuseks, wõi lasse neist oma tulewasele mehele kraendöbbid teha.

Laine (teda taclustades). Peeter!

Peeter. Kas sa ei nõua enam lahutust?

Laine. Sa oled kõige parem ja armsam mees maailmas!

Peeter. Minu Lainekene! (Tõmbab Laine süle ja suudleb.)

Laine (naerdes). Kui mamma meid nüüd näeks! Ma kõlistan talle?!

Peeter. Jäta! Sa oled ilma mammata palju armsam! Lainekene, minu magus Lainekene! (Suudleb.)

Rei ja Mürk (tulewad kestelt).

Rei (kõhatab). Hm! Hm!

Laine (jookseb ehnudes wafakule).

Peeter (näitab Reile wõiduröömsalt keelt ja lähleb Lainele järele).

Mürk. Tal ei ole nähtawasti teie ees sugugi aukartust.

Mari (kestelt).

Rei. Wäga häa, et tulite, armuline proua, nüüd on ta meil käes! Just praegu tabasin teda „lennu päält“. Eks ole, härra doktor?

Mürk. Ja, oli ikka üllatus küll!

Rei. Sää! sellel toolil nad istusid ja suudlesid!

Mari (uudishimulitult). Oli see telefonipreili, wõi koguni päälinna daamikene?

Rei. Ei, see oli koguni uus, nr. kolmas?! Päris tundmatu. Eks olnud, härra doktor?

Mürk. Täitsa tundmatu.

Rei (näitab usjèle). Nad läksid sinna sisse.

Mari. Jüri, ma olen keeletu! Ma ei leia sõnu.

Mürk (kõrwale). Etimest korda elus!

Mari (edasi tagasi joostes). Sjeigi oma maja ei hoiata au sees! No see paneb kõigile krooni pähe! (Mürgite.) Ja sina seisad sääl nagu kipsist kuju! Ütle, mis pean nüüd tegema?

Mürk. Tuleõrjujaid kufsuma!

Mari. Jäta oma labased naljad! (Reile.) Ma usun, et ta kõige pääle waatamata weel püüab mu tütrele läheneda ja teda ära meelitada!

Mürk (enejele). Seda usun mina ka. (Waatab läbi wõtme augu.) Ta on juba kaunis lähedal.

Mari (edasi Reile). Seda peame tingimata taistama.

Mürk. Wäga õige!

Mari. Mu tütar peab kufagile warjule minema, kufagile kindlasse kohta, kust ta teda ei leia. Kui ma ainult teaks kuhu?

Rei (kes togu aeg energiliselt on mõelnud, röömsalt). Ma tean, armuline proua! Ma teen ühe ettepaneku. Ma lähen wõõrastemajja, wõtan säält teie tütre, ja wiin ta oma ema juure. Sää! ta on kindlas paigas ja mu ema röömustab nähes oma tulewast minijat.

Mari. Mis sa arwad, Jüri?

Mürk. See on hülgaw mõte! Minge ja wõtke meie tütar ja sõitke ta'ga kas wõi maailma otja!

Mari. Kui ta aga kaasa lähleb?

Mürk. Ta lähleb kaasa, selle pääle wõid kindel olla!

Rei. Täna teid usalduse eest! Teie ei kahetse seda kunagi! Elage hästi! Kümne minuti pärast on kõik korras! (Kestele ära.)

Mari (ohates). Mu süda on kohe palju kergem!

Mürk. Minul ka! Kas sa ei tahaks selle ärrituse pääle weidi wärsket õhku hingata, mammikene?

Mari. Ei, niikaua, kui see paarikene sääl sees on, ei lahku ma siit.

Mürk. Siis tuleb wiist kaua oodata.

Mari (wõtub tooli, paneb selle usje ette, istub sellele usjelt ja tangelt kui kuju, toetudes käed wiismawarjule).

Mürk (enejele). Istub nagu pääingel Gabriel paradiiši wärawate ees. (Näitab wiismawarju pääle.) Mõõk on tal ka käes.

Linde (tuleb, pillit sisse tõmmates). Noh, tule aga sisse, ära karda. (Lähwad Mari ette, mõlemad wäga õnnelikult.) Proua doktor, meil on au teile oma kihlusest teatada.

Mari (ehnudes). Härra promiisor, teie tahate selle tüdrukuga abielluda? Sellega. . . ?

Linde. Ja, sest kõik need jutud on aluseta. Pilli seletas mulle. Proua doktor, me oleme endid mõlemad pisut „täis praadind“ nende juttudega!

Nudistüft kodutaitajaile!

U. Kurbel

Männi Märdi meelemuutus

Romöödia 3 waatuses

Tegelased

U a d u M a w a k i w i, Majõe peremees.

S I m a r, tema poeg.

U u d u, Majõe karjapoiss.

M ä r t M ä n d, Majõe popsniif.

L i i s u, tema naine.

A i n o, nende tütar.

R a a w i = J u h a n.

R ä t s e p a = R i k s.

Kaitsejõulajad, naiskodutaitajad, kodutütred, noortekaid ja rahwast.

Esimene waatus — Majõe karjamaal.

Teine ja kolmas — Majõe õues.

A e g — olewit.

Saatets

Selle näidendi ilmumiseega teostub kodutaitse ühuste seni lahendamatuks jäänud soow — saada lawatükki, mis algusest lõpuni seotud kodutaitajate murede ja rõõmudega. Lõbusalt ja hoogsalt weereb meie silme eest mööda kolme toomilise riigipööraja-mäsumehje äparduste ja meeleparandamise lugu. Näeme asteldamas julgeid ja agaraid noortekaid, kelle nupukus paljastabki rätsepast-kommunisti omapäraseid „plaanid“, näeme naiskodutaitajaid ja kodutütred. Loomulikult ei puudu ka õrn ja õnnelikult lõppew armastus-intriig. Ning punase joonena läbib terwet teost karge ja õhutatav isamaaline waim, mis haarab waatleja kaasa.

Ennustusi teha on alati raske. Kuid tundub, et siitpeale peetakse õige wähe kodutaitse peoõhtuid ja awalikke aktusi, millel ei kantaks ette „Männi Märdi meelemuutust.“ Ja seejuures on näidendi sündmustik küllaltki awar ja mitmekülgne, et pakkuda huwi ja nauditawat ajawilget neilegi, kes on seisnud tegelikult kodutaitsetööst eemal.

Wäljawõte 3. waatuses algusest

Ilus juwine pühapäew Majõe talu õues. Kohaliku kaitsejõudu ühuse aastapäew. Maja juures näha agarasti ametis naiskodutaitajaid ja kodutütred, nende hulgas Mino. Nad punuwad wanituid, kaunistawad ümbrust, teedawad süüa, kannawad puud, wett. Lawa ääres laud auhindadega, mille juures Märt.

1.

M ä r t (on nüüd juba kaitsejõulane. Seisab laua juures walwel).

J u h a n (wastaspoolt tulles, Märti nähes). Eks ja näe! Mehe Märt pruntis nagu Peeter perwoi! — Tere terekest kah!

M ä r t (tellele ei meeldi ametkohuste täitmisel jarnane tuttawlik toon, ameklikult). Terwist!

J u h a n. Kuidas siis käbarad käiwad? — Sulle antud nii uhke amet, et kohe imesta. Ja kui sirtu nad ju wenitand on! (Lauda ligemalt waadates.) Kelle oma see siin on? Sa tuhat ja tuline — kus ikka kulbi kuhi ja lusika lasu! Kui neile kõigile mehed taha panna, küll siis jeda suppi ja roffa kuluks. — Ja kui-das särawad! — Nagu hiidlaste püksinööbid! Wiist puha kulb ja hõbe!

M ä r t. Külamees, palun eemale minna!

J u h a n. Noh, ää ikka ole! Wõi ma siis midagi wõtan — (Wõtub laualt midagi.) Eks olegi jah puha kulb ja hõbe. Broowid ja monogrammid ei waleta.

M ä r t (tästiwalt). Pane tagasi! Kolm sammu eemale!

J u h a n (sarnajest toonist ehmunud, paneb wõtetud asjad tagasi). Pime-hull, ää ikka õiget inimest ehmata! Minu sõrmede külge pole weel ükski wõõras asi jäänud, ei siis need lusikad ega kulbid ka mitte.

M ä r t. Räst on käif. Minule anti niisugune korraldus ja käif, et kedagi ei tohi ligi lasta. Räst peab täitma.

Juhan. Ah soo, wõi käst kohe! Velnud siis et käst, egas ma siis. . . Tähendab, ja ju tunnimees. No neh siis sul õigus jah. Aga mis sellepärast kohe nii uhkets.

Märt. Ei mul ole uhkust teragi.

Juhan (Märdile paberosi pattudes). Säh, tee parem üks suits!

Märt (võtmas, kuid viimasel hetkel jätab, muudab tawatjust). Suits — suits wiist keelatud. Nä mulle paku.

Juhan. Ega sa püssirohu pütkide ja tünnide juures ole. Aga noh, tee kuidas wõib. (Nähes laual portsigaari.) Di ja sinder, waat kus alles suitsufarp! Puha hõbe.

Märt. Ah see wõi? See ju portsigaar! — Nä aga kätte wõta, waata naasama.

Juhan. Hõbe portsigaar — kes selle küll pärib! Kes niisugune õnnemees on?

Märt. Sõõdi Sander.

Juhan Nä räägi! No miks siis tema saab?

Märt. No kas ja siis ei teagi? — Teine juur spordimees ja kõik. Hüppab ja kargab nagu kits. Wistab pommi, jookseb ühe jutiga kas wõi wiisteistku kilumeetrit ja. . . ja. . .

Juhan. No-no, wõi kohe nii kange! Pealt näha paistagi teisel muskelt ega midagi.

Märt. Di, on kange mees küll! —

Juhan. On aga siin heldeid mehed.

Märt. Mis heldeid nad aga näe, poistel on teenuseid. Kellel teenuseid ja teeneid, need ikka saavad.

Juhan. Ma nagu ennem olin kiwi kangu-tamas ja sõrme situtamas kah tõwa mees. Kui õige nüüd tuleks ja. . .

Märt. Tuleks kaitseleitu! No neh! Oled weel noor, muskelt on, jõudu ja rammu kah — astu sisse. Harjuta hoolega, tee eksamid ja katseid läbi ja wõistle, wõida. Küllap siis auhin-nadki tulewad.

Juhan. Tea kas nad nüüd mulle kulda ja hõbedat? . . .

Märt. Ole ikka! Kes aga esimese ära toob, ikka saab. Siin täna saamas palju sinusuguseid, omatüla mehi. Nagu Tõnso Laawet, Lepiku Jüri, Oskari Ants, meie Ilmar, Padrikü Mikku, Bataste Saks, Westi Wõlli, Kõkamärdi Wärdi, Kabi Mats, Mäda-soo Aits ja mitmed teisedki. Kõik saawad midagi. Kes kulbi, kes lusika, kes noa, kes kahwli, kes karita, kes tannu.

Juhan. Di sa tritwus! Wõi kõik saawad.

Märt. Neh, neh! Üks küll suurem, teine wähem, kuid peansi, et ikka saawad. — Tead, Juhan, anna meie Ilmarile, tema ju kompanii päälit, soowiawaldus sisse ja — joondes! Mis sa sest webelemisest ja külawahel kolamiseftki saad.

Juhan. Ega nõu laita ole. Ma seda asja ammugi mõelnud kuid, kuid. . .

Märt. Noh, aga mis siis wiga! Kardab sõda?

Juhan. Ei, mis ma nüüd seda. Kas wene ajal weel wähe sai sõditud? Kui sõjaks läheb, kui waenlane isamaale tükib, no ei siis Juhangi arg mees ole. Ei ta oma isamaad teiste tallata lase!

Märt. On mehe sõnad!

Juhan. Mida warem me kodumaa kaitse-mise peale mõtleme, seda parem.

Märt. Tõsi, tõsi! Kui talu tules, siis hilja hakata kaewu kaewama. — Näe minagi astujin meeste jekka. Hädas eht olen weidi abiks ka. Ja kui meid weel rohkem oleks, no ei siis keegi me kodumaad saa wallutada.

Juhan. Ei saaks jah! Meie oleme orja-päwi küll näind. Nüüd oleme ja jääme ise oma peremeesleiks. Määrame ise oma elamise ja olemise.

Märt. Need on kõik õiged sõnad. Nojah, ma kõnelen Ilmarile asja ära.

Juhan. Ole mehets, kuid, kuid. . .

Märt. Mis kuid?

Juhan. Kuid asjal on oma konts küljes.

Märt. Mis konts?

Juhan (tutalt sügades). Näh, see wana Uski-murru asi. Kas Ilmar mind. . .

Märt. Ah sa arwad, et tema su wastu on? Noh, kui sul nüüd enam midagi uut juurde pole meisterdatud siis wanad asjad on unustatud. Nä sellepärast murese midagi. Ilmar minu asjad klaarib ära, küllap klaarib siis ka sinu omadki.

Juhan. Oleks hea kui nii saaks, teeks.

Märt. No miks siis ei saa. Ka mina wõin sind aidata. Tulen wõi käemehets.

Juhan. Tead Märt, kui ajaks täna weel jutud joonde. Räägib, et mul see Riisi jutt peast ammugi läind ja nüüd olen jälle targa aruga.

Märt. Tõtt wõib alati rääkida. Kuid, kas just täna saab? Aga homme kindlasti.

Juhan. Ole meheks! Küllap selle heateo tasun.

Märt. Mis heategu see nüüd, väike asi.

Juhan. No waata, südame alt löi kohe tergemaks. Küll ma siis ka näitan, et meeste vääriline olen, et jänni ei jäe!

Märt. Ja-jah! Ega ei jäegi!

Juhan. Aga kus need mehed siis puha on?

Märt. Mehed kõik lasterajal ja spordiplatsil. Täna ju kõwad võistlused. Naabrimehed tahavad muist auhindu omale võita aga wõi meie mehed annavad. Lastmises juba ongi esimesed kohad meie käes. Spordi asju veel ei tea. — Tead, ma oleks ise ka rasjama löönd. Kõit kistund, ranaati wiisand wõi jooksu pistnud, mu sääred sitted weel küll, aga spordipealik ei luband. Ühes et olen ilma stiilita ja treenerimata. Meest oli ka siia waja, nii siis — seisan siin.

Juhan (huwiga). Ah kõik weawad? No siis tarwis waatama minna. Spordi asi huwitab mind alati. Rahju, et sinust ei saa tulijat.

Märt. Mine aga mine! Ets siis pärast pajata, mida nägid.

Juhan. Jajah! Küll ma pärast räägin. Nägemiseni! (Wäljub wärawast.)

Märt. Nägemist, nägemist! (Mõni hetk Märt ütsinda.)

2.

Liisu (tuleb, uudishimulikkult). Keda ja piilub ja passib? (Nähes lauda.) Kelle kulbid ja kahwlib siin nii lagedal wedelawad? Mis? Tule ja ära, wiimati mõni kadund, aetaks sinu süüts, waat siis. No kuula ometi! Kui sa ei tule, ma lähen üklen Ilmarile, et kõnnid siin nagu kaks palawa pudru ümber. Küll sa siis. . .

Märt. Soia eemale!

Liisu. Mis keelaja ja kamandaja sina oled? (Laua juures.) Di sa Jeesute, need ju puha kullast ja hõbedast! Küll plitsiwad ja läigiwad, waata, kohe nagu peegli. Kelle need kõik on? Kas kroonu?

Märt. Seisa! Puutuda ei tohi!

Liisu. Mis sa röögid! Ega ma kedagi, ainult waatan.

Märt. Pole siin waatamist kedagi. Käst on, et ei tohi kedagi ligi lasta. Käsku peab täitma. — Käi minema!

Liisu. Wõi käst! Aga noh, oma naist wõib ikka ligi lasta.

Märt. Ei kroonu käst tee wahet oma ega wõõra wahel. Mine minema!

Liisu. Ää ikka nii tormawoiks mine. Wõi ma neid sööma hakkan. Ma ennegi sühksetid hõbelustaid kuldkopsikuid ja kahwleid näind. Punnikwere paruniproual, siis kui ma sakju teenisin, oli sedasorti serwiisijä hulga rohkem. Ja kõik otse Saksamaalt toodud. Wapid, monogrammid ja pookstawaib peal.

Märt. Kas ja kuriwaim lähed juba, wõi ma. . .

Liisu. No mes asjamees wõi kästija sa siis oled?

Märt. Mina olen posti peal — noh tunnimees! Ja tunnimehe kohused on niisugused, et ärgu lastu kedagi ligi.

Liisu. Ah soo! Olenud siis kohe et sind pealepassijaks pandud.

Märt. Kolm korda olen sind keeland ja sa ikka ei kuula, nüüd pean su siiasamasse siruli lastma.

Liisu (üllatatult). Oma naise! Metjaline! Türklane!

Märt. Kas ma's parata saan! Kui ma sind ei lase, wast, siis lastakse mind. — Nähakse, et olen leaduse wastane ja. . .

Liisu. Einoh, nihukest säädust pole küll kuskil kirjas. Oma naine wõib alati mehe ligi olla. Mees ja naine on üks, nagu kirikuhärragi kõneleb.

Märt. Mis kroonul ja kaitseleidul kirikuhärrast. Pagan sa peaks punnima! Ma hakkan juba wihastama, waat siis! Mine must eemale!

Liisu. Ega ma sinu ligi tahagi — ma tahan näha seda ilust kannu ja kuldkarikat. No kes selle küll peaks saama?

Märt. Ets Ilmar ikka!

Liisu. Ilmar? Noh mis eest?

Märt. Lastmise eest! Kui juba kümneid kätutab, miks siis karikat ei peaks antama. See hõbe kulp ka tema oma.

Liisu. Oh sa pime, wõi need kõik tema! (On emast laua ligi mängind.) Ega see kulp wiist puhas hõbe olegi?

Märt. No alumiinjumist ju ka mitte.

Liisu. Kui on, siis poola hõbedast. Ja kae, mihuksed monogrammid weel peal. On ikka tubli mees, saab hõbe tannud ja kulbid ja kõik! Kas sulle ka siis midagi antakse?

Märt. Noh, mis eest siis. mulle.

Puuduvad veel taevakarva sinised

Lustmäng 4 vaat. Eestistanud R. Kullerkupp.

Tegelasi: 6 m., 2 n.

Lava: tuba.

Tegevus: provintsilinnas.

Aeg: õhtust kuni järgmise päeva õhtuni.

Neid on nelinurk: apteeker, ta poeg, õpetaja ja loomaarst. Oma poissmehe-elu üksluiseid päivi veedavad nad muusikaga, millele pühendavad kõik oma vabad tunnid, ihaldamata midagi muud. Kuid ilmas on siiski veel midagi muud, pääle muusika võlu, mis hurmab südame veel rohkem — see on armastus. Ja selles veendub üks neist neljast erakust — apteekri poeg. Ta armub õpetaja tütresse, keda õpetaja, kes oma naisest ja lapsest ammu lahus, ei tunnugi. Kui see muusikaalne nelinurk endi orkestrisse uut „esimest viiulit“ otsib, ilmub noor neiu, apteekri poja armastatu. Ja imelik kõik muu jääb nüüd väikseks tema võlu kõrval! Isegi muusika! Ja kõik kolm vana armuvad temasse. Kuid armastus on noorte — seda näevad ka lõpuks vanad ning raputavad südamlilikult üksteise kätt armastagu see, kelle aeg armastada, nende vanaks päiviks on neile ka muusika küllalt suureks naudinguks.

R. Raunik

Põhimõtteliselt vastu

Kahevaatuslik nali

Tegelased 3 m. ja 3 naist

Lava: tuba

Käesolev näidend on puhtal kujul ehitatud situatsioonide-koomikale. Kolm poiss-

meest elavad ühises korteris segamatus rahu ja korratuses. Abiellumisele on kõik kolm „põhimõtteliselt vastu“. Üks neist, ajalehemees, kavatseb pidada oma sünnipäeva puhul väikest koosviibimist ja on seks puhuks kohale kutsunud oma välja-valitu. Õnnetuseks aga samal ajal ilmub kaks kutsumatut külalist: ajakirjaniku tollivalvurist-toakaaslase väike vennatütar maalt ja keegi tundmatu õmbleja, kellega tollivalvur olnud aastaid kirjavahetuses. Järgneb rida keerulisi äravahetamisi ja väärtõlgitsusi, mis kord-korralt tõstavad põnevuse kulminatsiooni-punkti. Muidugi on loo „lõpp hää — kõik hää“: kolm veendunud poissmeest purjetavad täies hoos abi-elusadamasse.

Lavalise põnevuse, mõnusate tüüpide ja häätahtliku koomika tõttu leiab „Põhimõtteliselt vastu“ väga sooja vastuvõtu publikult ning jääb kahevaatuseliste komöödiate seas kahtlemata püsima esirinda.

Toimetusele saadetud raamatud

Sigri-migri I ja II. Segaettekandeid peoõhtuiks. Tavet Mutsu kirjastus. Hind à 50 snt.

Deklamatsioonide kogu I ja II. H. Lauri ja V. Venti kokku seatud. K/ü. „Töökooli“ kirjastus. Hind kr. à 1.80.

Agu tuleb. Elmo Ellori draama 3 vaatuses epioloogiga. Tavet Mutsu kirjastus. Hind kr. 2.—.

Randvee uus peremees. A. Rahula rahvatükk 3 vaat. T. Mutsu kirjastus. Hind kr. 2.—.

Ohvitseri tütar. J. Metua näidend 4 vaatuses. Tavet Mutsu kirjastus. Hind kr. 1.70.

Diogenes koerakongis. Elmo Ellori külanali 2 pildis. Tavet Mutsu kirjastus. Hind kr. 1.50.

Mäeküla piimamees. A. Särevi dramatiseering Ed. Viilde romaani järele, 3 vaat. K/ü. „Töökooli“ kirjastus. Hind kr. 2.—.

Las' me aga kasvame. A. Rahula lõbus laulmäng lastele 2 vaat. T. Mutsu kirjastus. Hind 75 snt.

Naljaettekanded

Kõikidele organisatsioonidele
maal ja linnas. Kogunud kokku
meie populaarsemad humoristid

Jandid muusikaga.

- Advokaadi knihvid.** F. Renkeri laulumäng kolmele härrale. Komplekt (3 eks. ja noot) . . . Kr. 3. —
- Imelapsed.** V. Oxfordi täiesti ajakohane sütitav nali lauludega. . . . Komplekti hind. 3.50.
- Kõrvakiil.** Grasemanni naljakas ettekanne kolmele härrale. . . . Komplekti hind Kr. 3.50.
- Mina ja mu eesel.** Ülikoomiline ettekanne kolmele härrale. . . . Komplekti hind Kr. 3,50.
- Mullikas ja kohtunik.** Charlesi ülikoomiline kohtulugu-terzett. . . . Komplekti hind Kr. 3,50.
- Nurjaläind randevuu.** Ülikoomiline ooper-terzett ühes vaatuses. . . . Komplekti hind. Kr. 3,25.
- Terve eskadron.** Heino Vaksi kasarmujant viiele härrale. Eksemplari hind Kr. 1.— Noot Kr. 3,50
- Tubli kohtumõistmine.** Huvitav terzett kohtusaalis. . . . Komplekti hind Kr. 6.—
- Äiapapa ja väimeespoeg.** Viisirikas ja naljakas duett. . . . Komplekti hind Kr. 2,50.

Naljalaulud, kupleed.

- Ah, tehke see nali kord veel!** Koomiline sooloettekannne ühele vahvale tulütõrjajale. H. Kr. 1.—
- Ajakohane kaksiklaul.** Lõbus duett kahele mees-
tegelasele. . . . Hind Kr. 1.—
- Esde juude.** Igalpool suure eduga ettekantud ajakohane kuplee-paroodia. . . . Hind 35 senti.
- Mul tehke veidi kõdi.** K. Triipuse ülikoomiline kuplee. . . . Hind 75 senti.
- Naljapöörises.** Paul Pinna kogutud valik laule.
Just kui väikesed lapsed. . . . —50.
Kus on siis sul see asi hull. . . . —50.
Olgu see kuulsas Hispaanias. . . . —75.
Oli seda vaja. . . . —50.
- Papa lubas.** H. Saare lustmängust neli suuremat kupleed, ühes noodi ja tekstiga. Hind Kr. 2. —

- Parem rätsep sa ole rõõmuga.** Väga naljarikas kuplee. . . . Hind 50 senti.
- Puudused ja pahed.** Vaimustav kuplee kogust: „Naljaettekanded III“. . . . Hind 75 senti.
- Rumalad kaksikud.** Lõbus ja koomiline duett kogust: „Naljaettekanded II“. . . . Hind 75 sent.
- Suga ja Juga ehk kaks õnnelikku äiapapat.** Naljalaul. . . . Hind 50 snt.

Naljaettekanded.

- Gori lori.** Rida mono- ja dialooge meie üldtuntud naljahambalt Gorilt. . . . Hind 15 senti.
- Juudi sündimislugu.** Ülinaljarikas sooloettekannne seotud kõnes. . . . Hind 35 senti.
- Kikerpilli seiklused.** Ülinaljakas sooloettekannne lauludega. . . . Hind 60 senti.
- Kirev õhtu.** Aleksander Trilljärve vaimukad uudis-
palad kõigile. . . . Hind Kr. 2.—
- Kirju kogu.** Andi Laose kogutud huvitavad palad peoõhtuiks. . . . Hind 50 senti.
- Lõbus näitelava.** Aleksander Trilljärve kogutud valik naljapalu. . . . Hind Kr. 2.—
- Najaettekanded I.** Neliteistkümme ülihuvitavat naljapala. . . . Hind Kr. 1,50. Noot Kr. 3,50.
- Naljaettekanded II.** Kogu rahvapäraseid ja üld-
tuntuid naljapalu. . . . Hind Kr. 1.—
- Naljaettekanded III.** Mitmelt autorilt kogutud naljad, laulud, kupleed jne. . . . Hind Kr. 1.—
- Naljanina.** E. Kuiva valitud naljarikaste ettekannete kogu. . . . Hind 30 senti.
- Naljapöörises.** Meie tuntud humoristi Paul Pinna kogutud. . . . Hind Kr. 1.—
- Paremad kupleed.** Valik Kivilombi Intsi kogutud kupleesid. . . . Hind 50 senti.
- Seitse ettekannet piduõhtuiks.** Valitud palad lõpmata huumoriga. . . . Hind 60 senti.
- Teatri sõber.** Hulk lõbusaid kupleesid, terzette, laule, sooloettekandeid jne. . . . Hind Kr. 1.—

Kes meile nimetatud raamatute hinna rahas või postmarkides ette
ära saadab, sellele läkitame raamatud oma kulul postiga koju kätte.

Adress: Tallinn. T. Mutsu Teaterkirjastus-äri.

Pantomiimid

< Tummnäidendid >

Alltoodud 37 näidendit on müügil annetena. Andesse koondatud kuni kaks pantomiimi.
— Üksiku ande hind ühes mänguloaga 90 senti. —

(Pantomiimid toodud tähestiku järjekorras ande numbriga.)

Armastuse kangelased. Koomiline kosjalugu, mis pipardatud mitmesuguste armukadeduse-stseenidega. Tegelasi 3 m. 3 n.

Ande nr. 3

Armastus suudab kõik. Noormees, julge, mehine ning väga rüütlik, pakub neiuale puhast armastust, intrigant aga raha. Armastus ja raha on siin verivaenlased. Ka müstilisekujulisel mungal on selles pantomiimis suurepärane osa — ühendab armastajaid. Tegelasi 4 m. 1 n.

25

Hiir. Õppurite huvitav kättemaks õpetajannale, kes nende vastu liiga nõudlik. Et aga õpetajanna kardab hiirt, siis kasutatakse viimast täiel määral. Õpetajanna on poolsurnud, kui ükskord tund möödab. Tegelasi 5 naist.

22

Imearst. Hulk rätsepaselli pööraseid trikke. See pantomiim on endast väga tänuulik pala segaeeskavaga õhtul ettekandmiseks. Palju tegevust ja huumorit. Tegelasi 5 m. 2 n.

4

Jahiseklused. Pühapäevakütlide sissekukkumisi. Neil on nii palju äpardusi, et nad lõpuks pühalikult töötavad — ei kunagi enam jahile minna. Tegelasi 4 m. 1 n.

14

Joko — Brasiilia ahv. On huvitav jälgida tema tarzanlike naljatusi, kuus ta oma pööraste trikidega teeb oma isanda niivõrd vihaseks, et see teda karistama hakkab. Aga vaene isand — jalad päästavad ta elu. Tegelasi 2 meest.

22

Kasarmu õuel. Käsiolev pilt noorsõdurite õppusest. Võib suure eduga lavastada sõdurite peol, kus kõik rekvisiidid käepärast. Tegelasteks 7 meest või rohkem.

24

Kinnipitseeeritud armuke. Amori kelmusi üliõpilaste keskel. Et üliõpilasel on väga palju võlga — see on mõõdapääsematu. Kuid harilikult on tal ka rikas onu. Sama lugu siingi. Onu päästab ta võlanõudjate käest ja annab talle tagasi ta armsamagi, keda vahepääl jõuti juba kappi kinni pitseerida. Tegelasi 7 m. 3 n.

6

Klaunide raudtee. See pantomiim nõuab tegelastelt turnimisostust ja osavust — vaid siis pääseb ta hästi mõjule. Tegelasi 2 meest.

2

Kokott ehk Kolombiini armastus. Siin kaks tüüpi — Pierrot ja Harlekiin — kes eralduvad teineteisest silmanähtavalt just liigutuste ja plastika poolest, tahavad endale võita kergejalgsel Kolombiini. Kummale naeratab õnn? Vist ei kummalegi. Hästi läbilõõv armunali. Teg. 2 m. 1 n.

10

Kolmekordselt petetud. Naine omades armukest on sattunud täbarasse olukorda — neid tabab mees. Kuid milliste kavalate ninanipsudega saab hakkama naine, on otse üllatav. Pantomiimis on palju tegevust ja sügav mõte. Sobiv igal ajal ettekandmiseks. Tegelasi 4 m. 2 n.

5

Kuulsa Giovanni imeteod. Lühem spordinali 3 meestegelasele.

18

Küla habemeajur. Naljakaid stseene asunike elust. Kuidas talumehe hammast arstitakse ja mis ta sääljuures kõik kannatama peab, tagab tükile suure menu. Tegelasi 4 m. 1 n.

16

Lõbusad tudengid. Pilt ülimeelikast üliõpilaselust. Rapiirid, ollekannud ja „Gaudeamus“ on mõõdapääsematud. Tegelasi 7 m. 2 n.

23

Maks ja Moorits. Mõlemad pööraselt kelmid kingsepasellid, nad mängivad teistele niisuguseid vingerpussu, on vahest ise nii kordniku piitsa all — kuid sääl päästavad nad jällegi oma naha. Hoogne jant. Tegelasi 5 m. 1 n.

2

Metsas. Fantastilisi pilte metsa salapärasusest. 1) Võitlus metsmeestega. 2) Koidikul metsas. 3) Metsavahtide „oleng“. 4) Mustlaste laagris. 5) Kui veetlev on mets. Tegelasi 15 m. 14 n. või vähem.

9

Metsik jaht. Paljumängitav pantomiim, üliõibus kakelusstseen külakõrtsis. Teg. 7 m. 1 n.

19

Nõiapill. Tema armastab temakest. Kuid nende vahele tikub ikka ja alati kolmandaid isikuid. Õnneks omandatakse pill, mis on tõeliseks abistavaks seltsimeheks mõlemale armastajale. Tegelasi 6 m. 1 n.

20

Järg O—V järgmises numbris.

Loetletud pantomiimid saadaval Tavet Mutsu Teaterkirjastus-ärist, Tallinnas, Suur Karja tän. 21. Telefon 201-78. Postkast nr. 335.

Kes meile saadab soovitud annete hinna, 90 senti, rahas või postmarkides ette, sellele läkitame raamatud omal kulul postiga koju kätte.

Hind 75 senti